

Flupi

FLUPI ÉS A VÍZ

Flupi

FLUPI ÉS A VÍZ

Szöveg: Wilfried Vandaele

Rajzok: Tini Bauters

Magyar fordítás: Gellér Zita

Környezetvédelmi
és Vízügyi
Minisztérium

Egy nagy erdő közepén egy különös állatka élt. Flupinak hívták.
Tudott repülni, mint a madár és úszni, mint a hal.
Flupi egy kicsit járni is tudott, de csak lassan.
Egy friss vizű szép kis tóban lakott.
Egy napon Flupi elhatározta, hogy elindul világot látni.
Fogta a batyuját, elemózsiát tett bele és útra kelt.
Barátja, Csuszi, a csiga is elkísérte.

Egy idő múlva mindketten nagyon elfáradtak. Meg is éheztek.

Falatoztak a batyuból és leheveredtek a fűre pihenni.

- Én már nem tudok többet menni, túlságosan fáradt vagyok - mondta Csuszi. - Menj egyedül tovább.
- Én sem tudok már tovább gyalogolni - válaszolta Flupi -, ám repülni még jól tudok. De mit csináljak a batyummal? Túl nehéz, hogy magammal vigyem a hátamon repülés közben.
- Majd én vigyázok a batyudra, amíg visszajössz - válaszolta Csuszi.
- Jó - nevetett Flupi -, útközben majd találok magamnak valami ennivalót.

Flupi néhány szárnycsapással felröppent magasan az égbe. Keresztülrepült az erdő fölött. Nemsokára házakat pillantott meg, amelyeket emberek építettek. Egy egész falut. Egy kis folyó szelte keresztül a falut.

- Csodás - gondolta Flupi. - Megmártózom a vízben, nagyon jól fog esni. Le is szállt.

Úszkált a vízben és nagyon tetszett neki. Egyszer csak egy hallal találkozott.

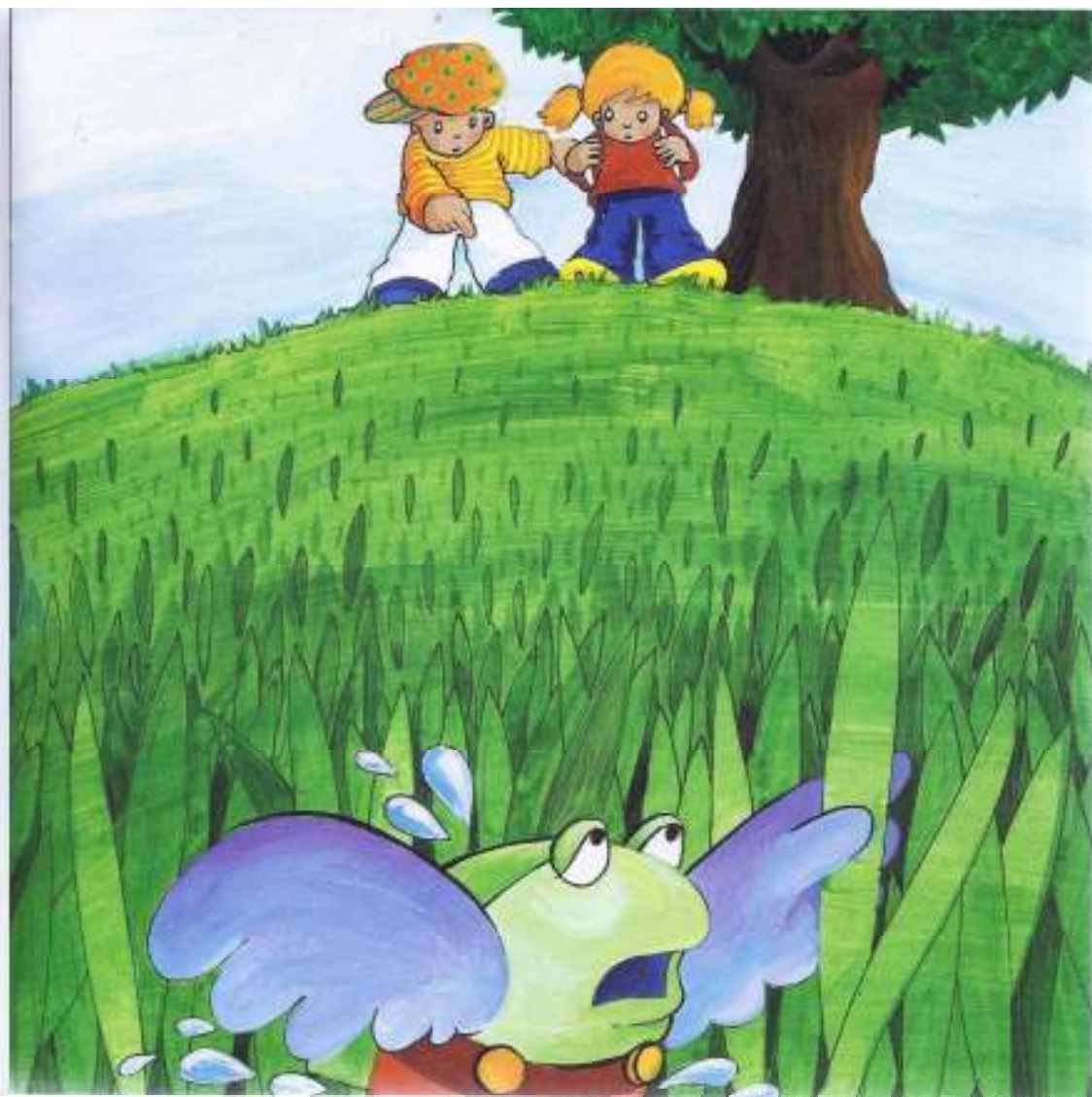
- Jó napot, Hal úr, hogy van? - kérdezte Flupi.
- Rosszul - válaszolta a hal -, beteg vagyok. Piszkos a víz, nem egészséges.
- Az nem lehet - válaszolta Flupi -, én nagyon jól érzem itt magam! - és vidáman tovább úszott.

Hirtelen megfájdult a feje, émelygett a gyomra és égni kezdett a szeme. Mindene fájt és alig tudott megmozdulni. Felevickélt a felszínre levegőt venni. Megkapaszkodott a folyóparti fűben. - Segítség, nagyon beteg vagyok, meghalok! - kiabált Flupi.

Szerencsére Berci és Panni éppen arra sétált.
Az iskolából ballagtak hazafelé a vízparton.
- Nézd - kiáltotta Berci -, látok ott egy kis állatot. Megfogom.

- Vigyázz - figyelmeztette Panni. - Itt az ugrókötelem, kösd a derekadra, nehogy beleessél a vízbe. Berci a kötélt egyik végét a derekára kötötte, a másikat egy fa törzsére. Óvatosan leereszkedett a víz szélére.

Sapkájával kihalászta Flupit a vízből.

- Hurrá, megvan - kiáltotta Berci boldogan.

- Köszönöm - rebegte Flupi -, de nagyon beteg vagyok a piszkos víztől. Ki tud engem meggyógyítani?

- Várj csak - mondta Panni -, elmegyünk a papámhoz.
Ő biztosan segít nekünk. Ő sokat tud a természetről.

A gyerekek elszaladtak Flupival Panni papájához.
A papája megtöltött egy nagy tartályt tiszta vízzel és néhány csinos
vizinövényt is tett bele. Panni beleengedte Flupit a vízbe.
- Most pihenj egy kicsit - mondta, és adott neki egy puszit.

Másnap Flupi már sokkal jobban érezte magát.

- Hurrá, kis barátunk meggyógyult! - kiáltották a gyerekek.

- De papa, mitől lett a folyó vize olyan piszkos? - kérdezte Panni.

- Mi, emberek szennyezzük be a vizet - válaszolta papa - amikor felmossuk a padlót, amikor mosunk, WC-re megyünk.

Ez a szennyezett víz a föld alatti csöveken a folyóba ömlik. Ettől lesz piszkos a folyó vize.

- A tehenek és disznók trágyája is a folyók, tavak vizébe kerül végül. És az emberek gyárakat építenek, hogy műanyagot, festéket, acélt gyártsanak, áramot fejlesszenek. A gyárakból is szennyezett víz és mérgek kerülnek a folyóba.
- Azokból a gyárakból is, ahol játékokat és édességeket készítenek? - kérdezte Berci.
- Néha sajnos azokból is - felelte Panni papája.

- És az emberek semmit sem tesznek, hogy a folyók vize tiszta maradjon? - kérdezte Flupi.
- De igen - válaszolta Panni papája, - de az nem olyan könnyű. Hatalmas, kerek tartályokat építenek, amiben összegyűjtik a szennyezett vizet. A városokban föld alatti csöveken vezetik a szennyezett vizet a házakból ezekhez a tartályokhoz. Ott megtisztítják a vizet és visszavezetik a folyóba. De mindez nagyon sok pénzbe kerül. Vannak olyan távoli szegény országok, ahol nem jut mindenkinek tiszta ivóvíz, és emiatt nagyon sok gyerek és felnőtt megbetegszik.

- Kevesebb vizet kellene használnunk. A gyáraknak is meg kell tisztítaniuk a szennyvizüket, mielőtt visszaengedik a folyóba. A gazdáknak kevesebb trágyát és permetezőszert kellene használniuk a földeken. Ha mindenki nagyon igyekszik, megvédhetjük a természetet.

Nemcsak a halaknak fontos, hogy tiszta maradjon a víz, hanem az embereknek is. Ha elszennyezzük a folyók vizét, ha elszennyezzük a talajt, a szennyeződés vagy a mérgező anyagok leszivárognak a földbe és eléri a talajvizet, ami mélyen van lent a talajban. Ebből a vízből nyerjük az ivóvizet.

- Mit tehetünk mi? - kérdezték a gyerekek.
- Nos - felelte Panni papája -, elég sokat tehettek.
- Ne dobáljatok papírt, nejlonzacskót, üdítős dobozt vagy más szemetet a folyóba, még a földre se. Ezeket a szemétkosárba vagy a gyűjtő konténerekbe kell dobni.

22

- Jobb közös szappannal mosakodni, mint ha fűrdőolajat, tusfürdőt vagy habfürdőt öntenétek a kádba. Ha gyorsan lezuhanyoztok, kevesebb vizet használtok, mint ha a kádban fürödnétek. Ha a kádban fürödtök, ne engedjétek tele a kádat vízzel.

23

- Fogmosáshoz jobb, ha poharat használunk, így nem kell folyamatosan engedni a vizet a csapból és takarékoskodunk a vízzel.

24

- Takarításhoz vagy kocsimosáshoz jobb esővizet használni, mint csapvizet. Ha nincs esővizetek, a locsolótömlő helyett vödörből, szivaccsal mossátok az autót.

25

- Mosogatáshoz ne használjatok túl sok mosogatószer. A mosogatóban vagy egy nagy tálban mosogassatok, ne folyassátok a vizet feleslegesen. Takarításhoz nem kellene annyi erős tisztítószer használunk. Ne permetezzétek mérgező vegyszerekkel a növényeket.

- Állítsátok be a WC-tartályt, hogy kevesebb vizet fogyasszon. A csöpögő csapokat azonnal meg kell javítani, hogy ne vesszen kárba víz.

Ha mosógéppel mostok, ne indítsátok el, amíg nincs tele. A mosogatógépet se indítsátok el, amíg nem telt meg. Így vizet és áramot is megtakaríthattok.

- Ne öntsetek zsírt, olajat, festéket vagy mérgező anyagot a lefolyóba, se az udvarra. Ezeket a szemétesbe vagy külön gyűjtőedénybe kell tenni. Ha van csatorna az utcákonban, a házból (a WC-ből, a konyhából, a fürdőszobából ...) a szennyvizet a csatornába vezessétek. A csatornahálózat egy telephez csatlakozik, ahol kezelik a szennyvizet. Ez azt jelenti, hogy a piszkos vizet megtisztítják.

- Mi is mindent megteszünk - ígérte meg Berci és Panni.

- Jaj de jó - örvendezett Flupi -, akkor többé nem leszek beteg, ha a folyóban úszom. És a barátaim, a halak sem.

Flupi nagyon szívesen volt együtt Bercivel és Pannival, de végül már szeretett volna hazamenni. Vissza az erdei tavához, és Csuszihoz, a csigához. Ő még mindig vigyázott Flupi batyujára és már kezdett aggódni Flupi miatt.

Flupi búcsút vett Pannitól és Bercitől.

- Eljössz még máskor is? - kérdezték a gyerekek.
- Persze - felelte Flupi -, mi most már mindig jó barátok maradunk és minden évben eljövök meglátogatni benneteket. Viszontlátásra!

Kolofon

„Flupi”-t 3 és 8 év közötti gyerekeknek szántuk. Eredetileg a Flamand Környezetvédelmi Ügynökség, Flandria (Belgium) egyik kormányzati hivatala számára készült.

Az Európai Bizottság (Környezetvédelmi Főigazgatóság) együttműködésével az anyagot több nyelvre lefordították és adaptálták, hogy használható legyen a következő országokban:

Ausztriában (Szövetségi Környezetvédelmi Ügynökség),

Bulgáriában (Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium),

Cipruson (Mezőgazdasági, Természeti Erőforrás- és Környezetvédelmi Minisztérium Környezetvédelmi Szolgálat),

Dániában (Környezetvédelmi és Energiügyi Minisztérium),

Észtországban (Környezetvédelmi Tájékoztatási Központ),

Hollandiában (Lakásügyi, Területfejlesztési és Környezetvédelmi Minisztérium),

Írországban (Országos Környezetvédelmi Tájékoztatási Központ),

Magyarországon (Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium),

Németországban (Szövetségi Környezetvédelmi Ügynökség),

Olaszországban (Környezetvédelmi Ügynökség),

Romániában (Vízügyi és Környezetvédelmi Minisztérium) és

Szlovéniában (Környezetvédelmi és Területfejlesztési Minisztérium).

Ezek az országok valamennyien tagjai a környezetvédelmi kommunikáció európai hálózatának, a „Zöld Pók”-nak (Green Spider).

Ötlet és eredeti szöveg: Wilfried Vandaele

Rajzok: Tini Bouters

Magyar fordítás: Gellér Zita, Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium
1011 Budapest, Fő u. 44-50.

Lektorálta: Bihariné dr. Krekó Ilona és Kanczler Gyuláné dr.

Copyright: a kiadvány még részben sem módosítható vagy reprodukálható Wilfried Vandaele (Warvinge 17, B-8421 De Haan, w.vandaele@vmm.be) írásbeli hozzájárulása nélkül

Ugyanebben a sorozatban jelent meg:

„Flupi és a levegő”